

ת"פ 14628/10/13 - רן קנדי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 14628-10-13 מדינת ישראל נ' קנדי

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט אביב שרון

המבקש רן קנדי

נגד

המשיבה מדינת ישראל

החלטה

לפניי "בקשה לעיון חוזר" בהחלטתי מיום 5.3.17 במסגרתה הוריתי על שחרורו של עו"ד רועי לנג והסניגוריה הציבורית מהמשך ייצוגו של המבקש (עמ' 21 לפר').

יצוין, כי מאז החלטתי דלעיל, התקיימו שתי ישיבות הוכחות, פרשת התביעה הסתיימה, המבקש העיד להגנתו במסגרת פרשת ההגנה והמשך הדיון קבוע למחר, 18.9.17, לצורך שמיעת שני עדי ההגנה ושמיעת סיכומים בעל-פה. עוד יצוין, כי בקשתו של המבקש להקליט את הדיון הבא נדחתה על ידי וכך נדחתה גם עתירה שהגיש המבקש לבית המשפט הגבוה לצדק (בג"צ 6683/17 מיום 4.9.17).

בבקשה שלפניי מעלה המבקש שלל טענות ובהן - אי דיוק ואי אמירת אמת בקשר להתנהלות המבקש אל מול הסנגור הציבורי; פגמים בייצוגו של המבקש על ידי הסנגור הציבורי (בכך, למשל, שנמנע מלפוגשו או ללבן עמו עניינים הקשורים בתיק ובניהולו); אי הצבת תנאים על ידו להמשך ייצוגו, כגון חקירת העדים בעצמו, הצרת צעדי הסניגור או הסתייעות בו לצרכים טכניים גרידא; אי עמידה בתנאי החוק והפסיקה לשחרור סניגור ציבורי מייצוג; ועוד.

בתגובתה מהיום, שבה הסניגוריה הציבורית (באמצעות סגן הסניגורית הציבורית המחוזית) על עמדתה לפיה לאור עמדותיו של המבקש, כמפורט להלן, בהן לא חל כל שינוי, הרי שאין מקום לשנות מההחלטה ולשוב למנות את הסניגוריה הציבורית, שכן ייצוג זה לא יועיל ולא יהא בו כדי לקדם הגנתו של המבקש.

לאחר שקראתי בעיון את הבקשה ואת התגובה לה, לא ראיתי לשנות מהחלטתי מיום 5.3.17, שכן לא הוצגו לפניי טעמים המצדיקים שינוי ההחלטה.

כידוע, ייצוג נאשמים מבוסס, בין היתר, על מידת אמון מינימלי אשר אמור להתקיים בין הנאשם המיוצג לבין עורך הדין המייצג אותו. משנפגע אמון זה - ומשנפגע שיתוף הפעולה בין הנאשם לבין הסנגור המייצג אותו - עלול הדבר להשפיע על היכולת לייצג, והדברים אמורים ביתר שאת שעה שמדובר בייצוג בידי הסניגוריה הציבורית.

עיון בפרוטוקולי הדיון מעלה כי בקשת הסניגוריה הציבורית להשתחרר מהמשך ייצוגו של המבקש היתה מוצדקת - כך

בדיון מיום 19.2.17, ולאחר שהמבקש הוצא מן האולם (לאחר שהתפרץ לדברים ובית המשפט התרה בו עשרות פעמים), ציין עו"ד לנג כי המבקש "אוסר עלי למסור בשמו מענה לכתב האישום. ברצונו לחקור את העדים בעצמו", ומשכך "יש קושי לא מבוטל בייצוגו של הנאשם" (עמ' 14); כך בדיון מיום 5.3.17, ולשאלת בית המשפט אם המבקש יסכים כי הסניגור יחקור את העדים והמבקש יוכל להפנות, באמצעות הסניגור, שאלות לעדים, השיב "... או שאהיה מוכן או שלא" (עמ' 17, ש' 29); בהמשך, ולאחר שנערכה הפסקה בת חצי שעה במהלכה התאפשר למבקש לשוחח עם סניגורו, אמנם התנגד המבקש לשחרור הסניגור מהמשך הייצוג, אך הציב "תנאים" כאלה ואחרים - שעו"ד לנג יישאר באולם בית המשפט על תקן של "עו"ד קונן (צ"ל כונן)"; שהמבקש יחקור את עדי התביעה ו"ככל שהוא (הסניגור) יהיה מעוניין הוא יחקור את העדים מחוות דעתו המקצועית" (עמ' 19-20); ושהסניגור יהיה לו לעזר בהזמנת עדי הגנה (עמ' 20).

כאמור, התרשמתי אז שהמשך ייצוגו של המבקש על ידי הסניגוריה הציבורית אינו אפקטיבי, ועל רקע חילוקי הדעות שבין המבקש לבא-כוחו, הוריתי על שחרורה של הסניגוריה הציבורית מהמשך ייצוגו (עמ' 21).

למקרא בקשתו הנוכחית של המבקש, לא התרשמתי שחלו תמורות מהותיות בעמדותיו, כפי שהביע בדיון מיום 5.3.17, תמורות שיש בהן כדי לשנות מהחלטתי מאותו היום.

למעשה, המבקש מאשים את בא כוחו דאז, עו"ד לנג ואת מגיש הבקשה לשחרור מייצוג, עו"ד חובב, בהעלאת טענות שחלקן "אינן אמת" (עמ' 2 לבקשה), זאת, כאמור, כאשר בבסיס הייצוג המשפטי אמון הדדי בין נאשם לבין בא-כוחו;

המבקש מאשר בבקשה כי מסר לעו"ד לנג ש"יטב לחקור את העדים ממנו", אם כי מכחיש שביקש או דרש לחוקרם בעצמו (עמ' 3 לבקשה);

המבקש מאשר כי היו חילוקי דעות בינו לבין המייצגים מטעם הסניגוריה הציבורית (עמ' 5 לבקשה);

המבקש טען שלא ידע על הבקשה לשחרור מהמשך הייצוג והופתע ממנה, ואולם, נערכה הפסקה בת חצי שעה בדיון, במסגרתה התאפשר למבקש לשוחח עם סניגורו ביחידות, וגם לאחר מכן, הוא שב להציב "תנאים" להמשך הייצוג, כמפורט לעיל (עמ' 18 לפר');

הנאשם, למעשה, מודה בבקשה כי ביקש למסור בעצמו כפירה מפורטת לכתב האישום, כשהדבר אכן אפשרי, אך מקובל שזו תינתן על ידי הסניגור המייצג ולאחר תיאום עם הנאשם, דבר שככל הנראה לא נעשה (עמ' 9 לבקשה);

בניגוד לאמור בעמ' 20 לבקשה, לפיו המבקש לא התכוון שהסניגור יעשה עבורו פעולות "טכניות" בלבד, הרי שמפרוטוקול הדיון עולה כי למעשה זו היתה כוונת המבקש (עמ' 20);

נטען בבקשה שהיה על בית המשפט לקבוע שלא יתאפשר למבקש לחקור את עדי התביעה בעצמו (עמ' 21 לבקשה), אך בכל הכבוד, לא ניתן לאסור על נאשם לחקור עדי תביעה ולכפות עליו ייצוג של סניגור ציבורי, אם הנאשם חפץ לנהל את החקירות בעצמו.

באלה הדברים, לא השתכנעתי כי הונח לפניי בסיס לשינוי החלטתי מיום 5.3.17, ועל כן, הבקשה נדחית.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשע"ז, 17 ספטמבר 2017,
בהעדר הצדדים.